

[Jørgen Jørgensen.]

steriet give ham den Fritagelse for Ekstras-katten, som § 1 giver Mulighed for.

Med Hensyn til Formueskatten vil jeg sige, at den midlertidige Ophævelse af Nedsættelsen efter 1927-Loven synes jeg i meget høj Grad svarer til det, vi i sin Tid blev enige med de Konservative om: at den Nedsættelse, der blev vedtaget i 1927, kunde man uden at gaa Formueejerne for nær i en vanskelig Tid, naar Staten manglede Indtægter, formindske. Og det er gjort i dette Tilfælde, som jeg synes, paa en Maade, der er fuldt forsvarlig.

Den varige Formuebeskatning, der her er Tale om, er jo en Ændring i Forholdet til det bestaaende, og den er en Ændring i Retning af i højere Grad end tidligere at ligne Formueskatten i Forhold til Indkomsten. De Ting, der bliver staaende fra den tidligere Lov, Fritagelse for de smaa Formuer og Lettelse i Skatten paa Formuer under 100 000 Kr., der blev gennemført først i 1922 og siden ændret i 1927, kan vi selvfølgelig være enige om. Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at den nuværende Regering, naar den havde fremsat Forslag om Ændringer i Formuebeskatningen, aldrig havde foreslaaet Ændring i disse Ting. Det var der for saa vidt heller ingen Grund til, som det, saa vidt jeg ved, var vort Parti, der i 1927 fik indført Bestemmelse om Fritagelse for de smaa Formuer. Det var ikke med i 1927, da den daværende Finansminister Neergaard fremsatte sit Forslag om Nedsættelse af Formueskatten. Det kom med efter Udvalgsbehandlingen, og selvfølgelig kunde vi ikke, naar disse Forslag senere skulde revideres, have noget Ønske om at ophæve en Bestemmelse, vi selv havde været med til at indsætte. Bestemmelsen om, at Ejere af Formuer under 100 000 Kr. skulde have en Lettelse i Forhold til deres Indkomst, var vi ogsaa enige om, og den har vi til enhver Tid støttet. Men jeg har ment og mener ogsaa fremdeles, at der er en vis Risiko ved at ansætte Formueskatten i Forhold til Formuens Afkastning. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har ogsaa tidligere været — og er, saa vidt jeg forstaar, endnu — enig i, at det er en vis Belønning for daarlig Anbringelse af Formuer, som man ikke skulde tilstræbe. Nu er det jo imidlertid saadan, at skal et Resultat naas og flere Partier skal være om det, kan vi ikke alle sammen faa alt, hvad vi ønsker, og naar vi nu er naaet til, at man kan gaa ned til 3 pCt., før Nedsættelsen i Formueskatten finder Sted, saa er dette i Forhold til det, man oprindeligt har for-

handlet paa, 5 eller 4 pCt., naturligvis en Indrømmelse, og saa maa jeg, som Forholdene ligger, mene, at det under Hensyn til, hvad der er opnaaet, vil være forsvarligt at gennemføre den foreslaaede Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde adskilligt, han vilde have ændret i disse Ting, men sagde, at det kunde han paa Forhaand ikke vide, om der var Mulighed for; for han vidste ikke, om dette var en Overenskomst, der ikke kunde rokkes ved. Jeg gaar ud fra, at der gælder om dette Lovforslag, hvad der gælder paa andre Omraader, hvor Partier er blevet enige om et Lovforslags Gennemførelse, at hvad disse Partier kan enes om at ændre, kan naturligvis ændres, saaledes som Henstandsloven og andre Love er blevet det. Det ærede Medlem kender jo ogsaa Fortilfælde, hvor vi har haft en lignende Situation. (Afbrydelse af *Korsgaard*). Jeg tror, at der om disse Lovforslag vil gælde, hvad der har gjaldt om andre Lovforslag, at er der Ændringer, som alle Partier kan enes om, kan de naturligvis gennemføres.

I alt det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde i Aften, var der een Ting, jeg glædede mig over — der var heller kun en ganske enkelt, men den synes jeg derfor ogsaa, jeg vil fremhæve. Det var dette, at det ærede Medlem nu var kommet til det Resultat, at Landstinget var overflødig. Jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem herefter vil være at finde sammen med os, naar Spørgsmaalet om Landstinget skal drøftes, og jeg glæder mig til, at den Tid maaske ikke er fjern, da der er Mulighed for, at det Landsting, som paa mange Omraader har været en Hindring for, at vi kunde gennemføre den Politik, vi gerne har ønsket, kan blive skaffet til Side med Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard og hans Parti.

Jeg vil med disse Ord anbefale de foreliggende Lovforslag som nødvendige i den givne Situation for at skaffe de Indtægter, Staten har Brug for. I det store og hele kan jeg sige, at de tilfredsstillende os og er i Overensstemmelse med de Synspunkter for Beskatningen, som vi i al Almindelighed er Tilhængere af. Jeg anbefaler da Lovforslagene til en velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

Oluf Pedersen: Vi i Retsforbundet er jo fuldt ud klar over, at alle Skatter og derfor ogsaa de, der her foreligger Forslag om, virker urimeligt, fordi de virker som en Straf paa Arbejdet, og at der derigennem skabes Nød, og denne Nød kræver saa igen, at man vedtager nye Skatter, saa at vi lidt